



Harmanecké noviny

Spoločenské noviny zo života občanov a histórie obce Harmanec

December 2019

Ročník XIII.

Číslo 4

Vianoce

*Je čas šťastných okamihov Vianoc.
Je čas láskou a srdcom prežitých sviatkov.
Je čas plnenia snov a prianí.
Nech sa Vám všetkým vyplnia.*

To Vám žela starostka obce, poslanci OZ, zamestnanci OU a redakčná rada Harmaneckých novín.

ČAS BLÍZKOSTI

Predvianočný čas, čas adventu, je tým najkrajším obdobím v roku. Je časom blízkosti. Blízkosti predovšetkým k ľuďom. No tí najdôležitejší ľudia sú určite pre všetkých naše deti. Je jedno, či malé alebo veľké, nedospelé či už dospelé. Samozrejme, že najmilšie sú pod vianočným stromčekom tie najdrobnejšie drobce. Pretože nikto nemá také šťastné a usmiate oči ako ony. Vtedy aj naše oči žiaria, pretože si už možno po stýkrát spomenieme na naše detstvo, na naše šťastné a usmiate oči. Pamätáte si? Ako nám naši rodičia kupovali, presne ako dnes, všetko, čo sme si zažalali a všetko, čo rodičia namiesto Ježiška zohnali pre nás v obchodoch. Rozmaznávali nás darčekmi, ako len mohli, len možno trochu skromnejšími. Presne, ako dnes rozmaznávajú rodičia svoje milované deti. Ale nepamätám si, že by rodičia neustále opakovali, že si nič nevážime, tak ako dnes počúvam okolo seba rodičov a starých rodičov. Prečo im to neustále vnucujeme? Nie je to náhodou naša vi-

na? Ved' všetko, čo dostanú majú predsa od nás. Všetko, čo počujú, počujú od nás. Tak dávajme deťom menej, učme ich k skromnosti, добрote, pokore, úcte nielen k ľuďom, ale aj k veciam. Učme ich chrániť si a vážiť si všetko, čo máme a dostávame. Rozprávajme sa s nimi o deťoch, ktoré toľko šťastia ako ony nemajú. Učme ich byť lepšími, ale budme lepší predovšetkým my dospelí a potom budú aj naše deti. Učme ich chrániť si a milovať všetko, čo máme a dostávame, tak ako nás vlastným príkladom učili naši rodičia. Učme ich milovať život, hľadať v živote to lepšie a krajšie. A ony sa to časom tiež naučia. Neopakujme im, že si nič nevážia. A my si vážime to všetko, čo máme? Život v slobode, mieri, a verím, že väčšinou aj v láske, šťastí, zdraví. Budme aj my dospelí lepší, budme si bližší.

Vianoce sú tým najvhodnejším časom na premýšľanie.

Želám Vám s láskou v srdci prežité vianočné sviatky.

Iveta Roháčová, šéfredaktorka

Vážení spoluobčania!

Dovoľte mi prihovoriť sa Vám v čase najkrajších sviatkov pokoja, lásky a porozumenia.

Vianočné sviatky sú obdobím, na ktoré netrpezlivo čakáme, lebo ich čaro a výnimočnosť nás naplňujú pocitmi šťastia, pohody a harmónie. Atmosféra týchto dní je plná spomienok i očakávaní, nič nie je bežné ani všedné. Napriek tomu, že Vianoce sú každý rok, ich okúzľujúce čaro sa nedá ničím nahradiť ani napodobniť. Vianočné sviatky v každom z nás upevňujú základné ľudské hodnoty, spolupatričnosť v rodine i našom obecnom spoložití.

Od môjho posledného príspevku v Harmaneckých novinách sme zabezpečovali chod obce na základe vystavených faktúr od dodávateľov, pristavením veľkoobjemových kontajnerov, prebehla výmena okien a dverí v obecných priestoroch budovy č. 7 Doprastav. Pokračujeme prácou na budove materskej a základnej školy, ale hlavnou prioritou sa stalo VZN miestnych daní a poplatkov. Obec Harmanec rozhodla o nezvyšovaní miestnych daní vo vzťahu k obyvateľom ani podnikateľom.

Najzaťažujúcejšou časťou obecného rozpočtu, čo sa týka priamych výdavkov na chod obce, je komunálny odpad. K zvyšovaniu poplatkov za komunálne odpady musela obec pristúpiť z viacerých dôvodov. Ide najmä o zvýšenie výdavkov na zber, uloženie a likvidáciu komunálneho odpadu. Tie sa odvíjajú aj od toho, do akej miery obyvateľia separujú odpad. Upozorňujem, že kľúčová je práve nízka miera separovania odpadu v obci. Keby sme triedili poctivejšie, tak by skládkový poplatok mohol byť nižší, takže výška platby za komunálny odpad je v našich rukách.

Naopak, ak sa obec v separovaní nezlepší, na budúci rok sa poplatok ešte zvýši.

Dopomôcť k lepším výsledkom v tejto oblasti by malo aj zavedenie zberu bioodpadu. Od roku 2021 si už obce a mestá nebudú môcť uplatňovať výnimku z povinnosti zabezpečiť triedenie bioodpadu, ak je to pre ne ekonomicky neúnosné.

V roku 2021 sa zároveň sprísni znenie výnimky, ktoré v súčasnosti umožňuje nerealizovať triedený zber v tej časti obce, kde aspoň polovica domácností odpad kompostuje. Po novom bude musieť kompostovať sto percent domácností. Zároveň ide o jedinou výnimku, ktorá bude platiť aj od roku 2023.

Keďže s biologicky rozložiteľným odpadom už zákon počíta, budeme s ním musieť začať na budúci rok napriek nepríjemnostiam, ktoré táto separácia prináša. V letnom období je to obťažujúci zápach a hmyz a hlavne v našom horskom prostredí obce Harmanec sa určite nevyhneme vybudovaniu chránených oplotených stojísk, aby sme zabránili prístupu zvierat, ktoré sa v našej obci v nočných hodinách pohybujú. Líšky, diviaky a medvede by sa v prípade voľne stojacich kontajnerov na biologický odpad mohli stať pre občanov našej obce nebezpečné.

Združenie miest a obcí Slovenska (ZMOS) v medzirezortnom pripomienkovom konaní žiadalo, aby sa zachovalo pôvodné znenie výnimky o kompostovaní, argumentovali sme to tým, že obce nemajú na jeho zavedenie rovnaké podmienky.

Ďalej v tomto období došlo k schvaľovaniu rozpočtu obce. Obec v súlade so zákonom o rozpočtových pravidlách

môže poskytovať zo svojho rozpočtu dotácie, ktoré sú určené právnickej a fyzickej osobe - podnikateľovi, ktorý má sídlo alebo trvalý pobyt na území obce alebo ktorý pôsobí a vykonáva svoju činnosť na území obce alebo poskytuje služby obyvateľom obce. Dotácie, ktoré obec Harmanec poskytuje, sú verejnými prostriedkami. Pre hospodárenie s verejnými prostriedkami platia rozpočtové pravidlá vymedzené zákonom.

Na základe jednotlivých žiadostí obec vyhovelá všetkým žiadateľom o dotáciu a zahrnula ju do rozpočtu obce Harmanec.

Nové pravidlá budú platiť aj pre detské ihriská. Od januára nás čakajú nové povinnosti. Vďaka novému zákonu by sa malo zabrániť menším aj fatálnym úrazom. Za neskontrolované ihriská a za nedodržanie základných povinností môžeme dostať aj niekoľkotisícovú pokutu. Obce, mestá, materské školy, základné školy, reštaurácie či hotely, jednoducho všetci, ktorí prevádzkujú verejnosti prístupné ihrisko, musia do konca roka vymyslieť meno pre každé ihrisko a to aj v prípade, že ide len o jednu šmykľavku či kolotoč. Názov ihriska musíme umiestniť na viditeľné miesto spolu s jeho adresou, údajmi vlastníka ihriska aj informáciou, v ktorých mesiacoch je prístupné verejnosti. Prikazuje to nový zákon o základných požiadavkách na bezpečnosť detského ihriska účinný od januára budúceho roka.

Prevádzkovatelia detských ihrísk budú musieť po novom zároveň nahlasovať všetky úrazy, ktoré sa na ihrisku stanú a tiež si budú musieť viesť evidenciu úrazov a sprístupniť ju na žiadosť orgánu dohľadu. Okrem toho všetky ihriská musia prejsť kontrolou odborníkom a následne sa tejto kontrole podrobiť aj každý rok. Kontrolou nebudú musieť prejsť len dočasné ihriská, rôzne nafukovacie hrady či trampolíny. Takže touto cestou chcem informovať rodičov našich detí, že detské ihriská prejdú obnovou a doplnením dopadových plôch rovnako odstránením niektorých hracích zariadení, prísne kritériá musí spĺňať aj oplotenie našich detských ihrísk.

Ako starostka obce som sa chcela v tento vianočný čas - čas radosti a pohody - vyhnúť tomu, aby som Vás všetkých zaťažovala práve sprostredkovanými informáciami, ktoré sú plné povinností a možno aj ťažko vnímaných skutočností, ale naše obecné noviny sú tým najlepším prostriedkom, ako Vám podať informácie, ktoré našu obec v najbližšom období čakajú.

Želám nám, vychutnajme si Vianoce so všetkým, čo k nim patrí. V dušiach nech sa nám uvelebí krásny pocit, na stole nech rozvonievajú dobroty a Štedrý večer nech zanechá v našich srdciach stopu pohody a radosti.

Spoločne s poslancami OZ a zamestnancami obce, chcem pozdraviť spoluobčanov, rodákov, občanov, ktorí z rôznych dôvodov nemôžu prežiť vianočné sviatky doma so svojou rodinou, chorých a osamelých občanov, ktorí sú teraz v nemocniciach alebo osamotení doma.

Milí spoluobčania, prajem Vám všetkým požehnané vianočné sviatky, nech ticho Vianoc nás všetkých naplní pravým pokojom, radosťou, láskou a zdravím po celý nový rok 2020.

Henrieta Ivanová, starostka obce



Slávnostný večer k Mesiacu úcty k starším

Aj tohtoročný Mesiac úcty bol v našej obci náležitý. Podieľalo sa na ňom veľa ľudí. Aby nezostali v anonymite, budem adresná. Na slávnostnom popoludní 18. októbra mali najväčšiu zásluhu: pani starostka H. Ivanová, poslanci OÚ K. Dlhošová, J. Roháč, M. Pohančaník, P. Chladný, P. Lachký, Z. Danko, ako aj zamestnanci OÚ A. Chladná, Ing. M. Petrášová a M. Miklošová.

O vkusnú výzdobu sa postarali pani učiteľky I. Roháčová a K. Pavlíková. Priebeh osláv fotograficky zdokumentoval I. Dlhoš. Pamätnú knihu pekne vymaľovala pani A. Ťažká a o gastronomický zážitok sa postaral náš uznávaný kuchár pán Š. Ťažký.

Pani starostka v úvodnom prejave citlivo vyzdvihla a vyjadrila veľké uznanie našim seniorom. Tohtoroční jubilanti boli odmenení kvetom a finančnou odmenou.



Najstaršou jubulantkou bola pani M. Miletinová, ktorá sa dožila úctyhodných 90 rokov svojho života.

Kultúrny program mali, ako vždy, pripravené naše milé pani učiteľky z MŠ a ZŠ: E. Machovičová, K. Pavlíková, A. Reznáková, Mgr. H. Kohútová, PaedDr. J. Sýkorová, Mgr. E. Žigová a Mgr. Z. Čavojská.



Naši malí škôlkári a trochu väčší školáci nás aj teraz potešili svojim srdečnými prejavmi, peknými básničkami, pesničkami a aj tančekom.

Kultúrny program umocnil svojim vystúpením aj folklórny súbor Matičiarik z B. Bystrice. Pod vedením E. Mesíkovej, J.

Mesíka a M. Kulfasovej.

Najstaršia zložka Matičiarika mala veľký úspech u divákov. Darmo je. Naš krásny folklór chytí za srdce každého správneho Slováka.

Ešte sa chcem poďakovať našim žiakom ZŠ za užitočný darček - záložky do kníh, aby sme nezabudli čítať.

Aj miestna JDS spolu so ZŠ sa pričiniť o spustenie Mesiacu úcty. Škola má vypracovaný Projekt mesiaca, v rámci ktorého sme uskutočnili dve zaujímavé akcie. Dňa 15. októbra prišli žiaci so svojimi pedagógmi do nášho klubu. Pripravili sme im kvíz Poznaj svoju obec. Súťažili všetci žiaci v troch družstvách. Boli sme milo prekvapení ich vedomosťami, za ktoré dostali pekné diplomy. Naše členky H. Vajsová, Š. Berkyová, E. Kováčová, E. Lovasová, E. Roštárová, A. Chovančáková a F. Pecková im pripravili malé občerstvenie. Akcia sa vydarila, všetci boli spokojní.

O dva dni 17. októbra prišli naše členky do ZŠ, kde sme spolu s pani učiteľkami vyrábali malý dekoračný predmet - ježka. Jedného sme darovali aj OÚ, kde ho všetci môžete uvidieť.

Takto prebiehal Mesiac úcty v Harmanci. Všetkým, ktorí sa podieľali na jeho úspešnom priebehu, patrí veľká vďaka.

A čo treba zaželať našim seniorom? Najkrajšia mladost je mladost ducha, najmä ak už nie sme mladí. Takto to vyslovil veľký ruský spisovateľ L. N. Tolstoj. A túto krásnu myšlienku nám napísala Ing. M. Petrášová na pozvánku.

A ja pripájam verše menej známeho autora.

**Čože je to vysoký vek,
kým sme ešte mladí!
Šedivý vlas, sem-tam vráska,
nie sú žiadne vady.**

**Nalejme si pohár vína, (ale len jeden)
pozdvihnime čašu.
A kým nás nič neomína,
vysmejme sa času!**

A preto. Držme sa, seniori, aby sme sa podľa možnosti dožili aj budúceho Mesiacu úcty k starším v magickom roku 2020.

Z. Roštárová

Aby som nezabudla. Na spriemnenie posedenia nám hrala hudobná skupina Bendoben.



Srdečne blahoželáme k 100. narodeninám

Keď som sa nedávno stretla v B. Bystrici s pani Marcelkou, rod. Drapčiakovou, netušila som, čo sa z tohto stretnutia vyvinie. Ona mi oznámila, že naše bývalé obyvateľky pani Morozová a Midrjaková sa dožívajú v tomto roku neuveriteľných 100 rokov svojho veku. Na pani Midrjakovú sa veľmi dobre pamätám, preto som sa rozhodla, že ju navštívim a napíšem o nej do našich novín. Stretnutie mi veľmi ochotne umožnila jej dcéra Sonička, za čo jej srdečne ďakujem a aj pani Marcelke, ktorá mi poskytla túto informáciu. Stretnutie s pani Midrjakovou bolo výnimočné. Nikdy naň nezabudnem.

Boli raz tri dobré kamarátky. Priatelili sa už v Harmanci, kde všetky aj bývali a aj pracovali. Keď sa všetky presťahovali do B. Bystrice, ich priateľstvo sa neprerušilo, naopak, stalo sa intenzívnejším. Boli to panie Drapčiaková, Cabanová a Midrjaková. Prvé dve sa tiež dožili vysokého veku, no už dlhší čas nie sú nažive. Najvyššieho veku sa dožila pani Midrjaková, ktorá 19. augusta tohto roku oslávila rovnú stovku. Mnohí Harmančania sa na ňu dobre pamätajú, preto chcem o nej zverejniť niečo z jej bohatého života.



Taktiež sa chcem zmieniť aj o jej manželovi Štefanovi, ktorý sa ako významný športovec zapísal do histórie našej obce. Žiaľ, zomrel veľmi skoro, vo veku len 49 rokov na embóliu pľúc. Jeho dobrí kamaráti na jeho počesť veľa rokov organizovali preteky v behu na lyžiach, takzvaný Midrjakov memoriál na Donovaloch.



Ešte žijú mnohí športovci, ktorí sa na tejto akcii zúčastňovali a pripravovali bežecké stopy. Aj ja som mala tú česť zúčastniť sa na príprave tohto podujatia. Pani Midrjaková chodila osobne odovzdávať ceny a medaily víťazom.



Pani Anna Midrjaková sa narodila 19. augusta 1919. Aj vo svojom vysokom veku veľmi dobre vyzerá. Je čulá, milá, veselá a veľká optimistka. Aj pamäť jej dobre slúži. Vie hovoriť o udalostiach, ktoré už dávno prežila.

Do Harmanca sa prisťahovala spolu s manželom v roku 1941. Dlhší čas bola doma s dvoma deťmi - synom Igorom a dcérou Soničkou. Keď deti vyrástli, nastúpila do práce v Harmaneckej továrni, kde odpracovala 35 rokov. Po odchode do starobného dôchodku sa presťahovala do B. Bystrice, kde žije pri dcére a synovi. Na život v Harmanci si veľmi dobre spomína.



Výnimočné stretnutie

Pani Midrjaková prežila krásne, ale aj smutné časy. Najväčší žiaľ prežila, keď stratila svojho milovaného manžela. Zostala sama s oboma deťmi, ktoré dobre vychovala a dnes sa teší aj zo štyroch vnúčat a šiestich pravnúčat. Pred štyrmi rokmi mala vážne zdravotné problémy. Hrozilo, že ich neprekoná. No vďaka výbornému obvodnému lekárovi, ako aj zdravotnému personálu banskobystrickej nemocnice a vzornej starostlivosti svojich najbližších, prežila túto ťažkú fázu svojho života a dnes neuveriteľne dobre vyzerá. Trochu slabšie počuje aj vidí, ale všetko, čo treba, pochopí.

Čo mám zaželať tejto úžasnej, milej a príjemnej 100-ročnej pani Midrjakovej? Ešte veľa zdravia a pekných chvíľ prežitých medzi svojimi najbližšími a najdrahšími.

A čo želá pani Midrjaková nám? Pozdravuje všetkých Harmančanov a želá im len to najlepšie a podľa možnosti aj dlhovekosť.

Z. Roštárová

Prijmite malé želanie od všetkých Harmančanov, ktorí vás poznali a poznali aj pani Morozovú, ktorá sa v tomto roku tiež dožila neuveriteľných 100 rokov:

*„Keďže je pravý čas na blahoželanie,
snád sa znásobí aj toto pranie.
Veď tak sa to medzi ľuďmi sluší,
pohladiť skryté miesto v duši.
Pohodou nech naplnia sa všetky Vaše dni,
užívajte v kruhu blízkych život spokojný.“*



Pod'akovanie

Dovoľte sa nám touto cestou poďakovať za blahoželanie k stým narodeninám našej mamky Anny Midrjakovej, ktoré oslávila dňa 19. 8. 2019.

Zároveň vyslovujeme aj poďakovanie za spomienku na nášho otca Štefana Midrjaka, ktorý nás náhle opustil pred 53 rokmi, 17. 5. 1966.

Veľmi si vážime, že ste nezabudli na našich rodičov a pozdravujeme všetkých, ktorí si ich pamätajú. Za oslovenie osobitne ďakujeme p. Z. Roštárovej.

Naše detstvo ako i mladosť sú späté s Harmancom. Sú to roky, čo sme z Harmanca odišli, ale spomienky na časy šantenia a mladosti, sú stále v nás. Mnoho našich súpútnikov, s ktorými sme rástli, nie sú už medzi nami. Život je už taký - každý máme svoj osud. Nie každému je dopriata dlhovekosť.

Želáme všetkým Harmančanom veľa zdravia, šťastia, radosti a spokojnosti v ich osobnom živote, ako aj v ich každodennej práci.

Nech Harmanec stále žije a nech sa mu naďalej darí.

Zo srdca deti Igor a Soňa Midrjakovci s rodinami

VIANOCE U NAŠICH SUSEDOV

Každá krajina má svoje špecifické vianočné zvyky a aj jedlá. V tomto vydaní Harmaneckých novín sme sa vám rozhodli priblížiť, na akých jedlách si pochutnávajú naši najbližší susedia za hranicami.



Rakúsko - Kletzenbrot (ovocný chlieb)



2 hrnčeky celozrnnej múky, 1 hrnček hladkej múky, ¼ hrnčeka hnedého cukru, 3 lyžičky prášku na pečenie, 2 lyžičky jedlej sódy, ¼ lyžičky soli, 2 hrnčeky podmaslia, hrnček nasekaných orechov, hrnček nasekaných sušených hrušiek (vhodné sú i slivky), hrnček nasekaných fíg, hrnček nasekaných ďatlí, pol hrnčeka hrozienuk sultánok, pol hrnčeka ríbezlí, pol lyžičky rumu (nemusí byť), pol

lyžičky mletej škorice, pol lyžičky mletého klinčeka, pol lyžičky sušenej citrónovej kôry, práškový cukor na posypanie

Sušené hrušky, prípadne slivky, pokrájame na menšie kúsky a naložíme aspoň na dve hodiny do rumu. Múku preosejeme a spolu s cukrom, korením, práškom do pečiva, sódou a troškou soli dáme do veľkej misy na cesto. Do suchej zmesi potom pomaly a opatrne prilejeme podmaslie a dôkladne miešame, pokým sa všetky ingrediencie nespoja do hladkého cesta. Do vzniknutej hmoty po častiach zapracujeme nasekané orechy, kúsky nakrájaného sušeného ovocia a hrušky v rume. Z cesta vytvoríme bochník, umiestnime ho do kovovej formy a pečieme v dobre vyhriatej rúre asi hodinu pri 175 °C. Sladký kletzenbrot sa podáva na Štedrý deň ráno posypaný vrstvičkou práškového cukru. Keď koláč dobre zabalíte a uskladníte v chlade, vydrží 2-3 týždne. Môžete si ho tiež zamraziť.

Ukrajina - Varenyky

Cesto: 500 g hladkej múky, 1 vajce, soľ, voda

Náplň: 3 veľké zemiaky, 1/4 šálky jemne nastrúhanej mozzarely, 1/2 balíčka krémového syra, lyžička sladkej papriky, 3 lyžice roztopeného masla

Príloha: slanina, cibuľa, maslo, kyslá smotana



Ošúpané zemiaky nakrájame na kúsky a uvaríme ich v dostatočnom množstve vody s 3/4 lyžičky soli. Varíme ich asi 15 minút. Odstavíme ich z tepla a necháme ich 5 minút vychladnúť. Potom zemiaky popučíme a pridáme k nim tri lyžice rozpusteného masla. Na panvici opražíme najemno nakrájanú cibuľu, zasympeme ju lyžičkou sladkej papriky, pridáme uvarené zemiaky a opečieme. Mozzarellu a smotanový syr rozmiešame v mixéri a vmiešame do zemiakov.

Z múky, vajca, soli a vody vypracujeme hladké cesto. Hotové cesto rozdělíme na 4 časti a každú na pomúčenej doske vyvalkáme na zhruba 2 mm hrubý plát. Z takto pripraveného cesta vykrajujeme kolieska. Plníme ich zemiakovou náplňou. Naplnené koliesko preložíme na polovicu a zlepíme.

Vo veľkom hrnci privedieme k varu vodu s 1 PL soli. Do vriacej vody vložíme varenyky a varíme, kým nevyplávajú na hladinu.

Varenyky podávame s opraženou cibuľou a slaninou. Dozdobíme kopčekom kyslej smotany.

Maďarsko - Svätostefanský tokáň

600 g bravčového mäsa, 50 g masla, 40 g údenej slaniny, 2 cibule, 2 strúčiky cesnaku, zelená paprika, 2 paradajky, 250 ml kyslej smotany, 2 PL hladkej múky, mletá sladká paprika, soľ

Slaninu pokrájame na kocky a vyškvaríme. Pridáme masť a speníme na nej nadrobno pokrýjanú cibuľu. Na tento základ vložíme umyté mäso pokrýjané na kocky a opražíme. Poprášime mletou červenou paprikou a podlejeme vodou. Osolíme, pridáme rozotrený cesnak a udušíme takmer domäkka.

Pridáme papriku nakrájanú na rezance a olúpané a pokrýjané paradajky. Spolu udušíme domäkka. Na záver pridáme kyslú smotanu, v ktorej sme rozmiešali múku. Podávame s cestovinou, haluškami alebo knedľami.



Poľsko - Sled' v smotanovej omáčke

250 g sled'ov v oleji, 250 g kyslej smotany, 1 cibuľa, 2 jablká, 0,5 dl bieleho vína, biele korenie, brusnice, kôpor, soľ



Zmiešame smotanu, kôpor, soľ, mleté biele korenie, nasekanú cibuľu, víno, na kolieska nakrájané jablká.

Takto pripravenú omáčku dáme chladieť. Plátky sled'ov potrieme brusnicami, stočíme, spojíme špáradlom. Postavíme ich a na vrch dáme kopček brusnic. Sledy postavíme do stredu taniera a okolo nich nalejeme omáčku. Podávame s chlebom.

Česká republika - tradičná rybia polievka

1 cibuľa, 2 PL masla, soľ, 2 l vody, 2 PL hladkej múky, 5 guličiek pomletého čierneho korenia, petržlenová vňať, 1 ks bobkový list, 5 guličiek nového korenia, hlava a iné odrezky z kapra, koreňová zelenina, ikry



Do 1 l vody vložíme rybie odrezky a korenie, osolíme a uvaríme domäkka. Scedíme a rybie mäso oberieme. Cibuľu nakrájame nadrobno, opražíme ju na masle a zasympeme múkou. Za stáleho miešania pripravíme cibuľovú zápražku, ktorú zalejeme zvyšnou vodou.

Dobre premiešame, pridáme nakrájanú koreňovú zeleninu a povaríme. K zeleninovému vývaru pridáme rybí vývar, ikry alebo mlieč a mäso. Spolu ešte krátko povaríme, podľa chuti osolíme a doplníme pokrýjanou petržlenovou vňaťou.

Jubilanti

60 rokov

Zdenek Bartoš
Ján Slašťan
Martin Račko
Elena Olerínyová

65 rokov

Kvetoslav Slašťan
Ernest Patyi
Peter Murgaš
Mikuláš Papcún
Elena Matejková
Katarína Dľhošová

70 rokov

Ján Rýs

75 rokov

Miroslav Sučan



*Želáme Vám z dobrého to najlepšie, z krásneho to najkrajšie,
veľa rodinnej pohody
a dni plné príjemných maličkostí.*



Opustili nás

*Ja pôjdem tam, kam všetky pokolenia odišli.
A lesy budú stále v slnku sniť a vody driemať
v lesku bielych hviezd.*

Štefan Chamaj 5.10.2019

Jozef Turcer 12.12.2019

Venujme im tichú spomienku.

*Milí čitatelia,
Ďakujeme Vám za spoluprácu počas celého
uplynulého roka.*

*Teší nás, že prispievate do našich novín. Nielen
spomienkami, blahoželaniami svojim príbuzným,
priateľom a známym, ale aj zaujímavými článkami
z histórie obce a príbehmi zo života.*

Želáme Vám krásne Vianoce a úspešný nový rok.

Redakčná rada Harmaneckých novín

Postavy z betlehema

Bolo to krátko pred Vianocami roku 1223, keď sv. František z Assisi oslovil jedného z mužov v dedinke Greccio v Taliansku, aby mu pomohol splniť jeho pranie: „Chcel by som oživiť spomienku dieťaťa, ktoré sa narodilo v Betleheme; uvidieť natoľko, nakoľko je to len možné mojimi telesnými očami; to nepohodlie jeho detských potrieb; to, ako ležal v jaslích a to, ako v blízkosti vola a osla, čo stáli pri ňom, bol položený na posteľ zo sena.“

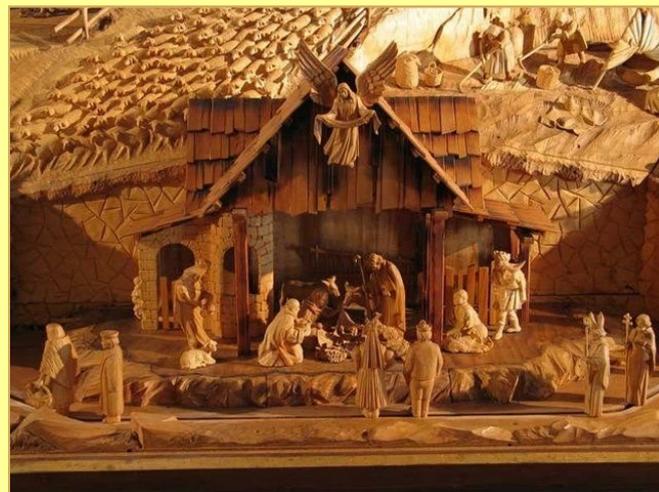
Ľudia z dediny pripravili sviece, fakle, seno, vola i osla... a 25. decembra 1223 prítomný kňaz slávil v jaslích svätú omšu. V tomto „prvom betleheme“ neboli použité figúrky. Bol „živý“, ľudia sa radovali a prežívali tajomstvo medzi spojením narodenia Vteleného Slova a jaslíčkami. Ten, ktorý neskôr povie nad chlebom: „Toto je moje telo“ sa narodil v Betlehem – teda v „Dome chleba“. „Položili ho do jaslí a on sa stal naším pokrmom“ (sv. Augustín).

V apoštolskom liste Admirabile signum z 1.XII.2019 pápež František píše, že jaslíčky „ukazujú nežnú Božiu lásku: Stvoriteľ vesmíru sa znížil, aby pozdvihol našu maličkosť. Dar života v celom svojom tajomstve sa stáva ešte obdivuhodnejší, keď si uvedomíme, že Syn Panny Márie je prameňom aj pokrmom všetkého života. V Ježišovi nám Otec daroval brata, ktorý prichádza, aby nás hľadal vždy, keď sme zmätení či stratení; verného priateľa, ktorý stojí vždy po našom boku. Dal nám svojho Syna, ktorý nám odpúšťa a oslobodzuje nás od našich hriechov.“

Keď v našich domoch staviame vianočné jasle, pomáha nám to nanovo prežiť históriu toho, čo sa stalo v Betleheme... zobrazenie v jaslích nám zároveň pomáha predstaviť si tú scénu. Dotýka sa našich srdc a dáva nám vstúpiť do dejín spásy ako súčasníkom udalosti, ktorá je živá a skutočná...

... scéna Narodenia osobitným spôsobom pozýva „cítiť“ a „dotýkať sa“ tej chudoby, ktorú Boží Syn vzal na seba pri vtelení. Implicitne nás volá, aby sme ho nasledovali na ceste poníženia, chudoby a sebazáporu, ktorá vedie od jaslí v Betleheme až na kríž. Žiada nás, aby sme ho stretli a aby sme mu poslúžili tak, že preukážeme milosrdenstvo tým našim bratom a sestram, ktorí sú v najväčšej núdzi (porov. Mt 25,31-46).“

Nie je mojím cieľom citovať tu celý pápežov list. Možno ho nájsť na stránkach tlačovej kancelárie Konferencie biskupov Slovenska. Je krátky. Dá sa zhltnúť za pár minút. A dá sa nad ním hodiny premýšľať. Pápež sa zamýšľa snáď nad všetkým, čo v betleheme môžeme nájsť. Od hviezdneho neba až po figúrky, ktoré sú vlastné každej kultúre. Ved' si len stačí pripomenúť, aký oslovujúci je ten náš, „Slovenský betlehem“ v Rajeckej Lesnej. Nie je to len pre obdivuhodné umelecké spracovanie, ale aj, a najmä, pre posolstvo, ktoré v sebe nesie.



Unikátny slovenský betlehem v Rajeckej Lesnej

Ježiš je tu aj pre nás. Boží Syn chce byť súčasťou aj našej, slovenskej histórie. Chce byť blízko každému z nás.

Pápež v myšlienkach o jaslíčkách obchádza len jednu vec. Nevie, či to robí zámerne, nevie, či to robí s diplomatickou jemnosťou a taktom. No pri opise jaslíčiek prechádza mlčaním práve tie postavy, ktoré ako jediné spomína sv. František z Assisi. Vlastne, ani nie postavy, ale zvieratá. Vól a osol. Vtedy, na začiatku 13. storočia ich sv. František nespomínal náhodou. A ani dnes nie je náhoda, že práve vól a osol stoja aj v našich betlehemoch snáď najbližšie k Ježiškovi.

Sv. František sa odvoláva na proroka Izaiáša, ktorý, hoci sa označuje pre radostný rás svojich prorociev za evanjelistu Starého zákona, v prvej kapitole svojej knihy píše takto: „Vól si pozná gazdu a osol jasle svojho pána; Izrael nepozná, môj ľud nepochopí“ (Iz 1,3). Naozaj ostré slová v úvode najdlhšieho a najoptimistickejšieho prorocstva Starého zákona. Plné bolesti a z nej prameniaceho smútku Boha, ktorý neprestáva vymýšľať a nachádzať spôsob, ktorým by konečne zaujal srdce človeka.

Pápež v liste spomína cestu od jaslíčiek ku krížu. A práve pod krížom sv. František povie inú vetu, ktorá chce byť ozvenou, odpoveďou na Všemohúceho Boha, ležiaceho v jaslích v podobe bezbranného dieťaťa: „Podťe milovať Lásku. Lásku nie je milovaná.“ Boh – Lásku vo svojej všemohúcnosti nemôže dať človeku viac, ako seba. A človek vo svojej slobode má právo tohto Boha prijať, alebo odmietnuť.

Dovoliš Bohu, ktorý je Lásku, aby zaujal Tvoje srdce natoľko, že sa to prejaví v tvojom živote nielen počas Vianoc?

Drahí moji, nemám pre Vás žiadne lepšie ani úprimnejšie pranie. Len toto jedno: Podťe milovať Lásku.

o. tomáš

Čas neúprosne letí. Za tú dobu vyrástla jedna celá generácia mladých ľudí. Už sami majú svoje rodiny a čo-to poznajú len z rozprávania a zo spomienok svojich rodičov. Lebo napísaného je toho žalostne málo. Tak teda nech je mi dovolené zaspomínať si na udalosti spred tridsiatich rokov, na revolúciu, ktorá neskôr dostala prívlastok - nežná. Lebo nielen v hlavných mestách, ale aj na vidieku už bola sviňa väčšia ako chliev.

O pražských udalostiach sme sa dozvedeli cestou médií a od ľudí, čo sem chodili na služobné cesty. Prijímalo sa to viac-menej pasívne. Ale len veľmi krátku dobu. Zaujímalo nás, ako to dolieha na ľudí vo výrobnej sfére, aká je nálada, názory. Pán Ing. Ivan Hamšík začal zbierať podpisy na morálnu podporu študentov. Za dva dni sa mu podpísalo, čo viem, sedem ľudí. Nič moc. Ing. Ivan Hamšík, v civile starý otec neskoršieho skvelého futbalistu Mareka Hamšíka, bol pomerne málo známy vo fabrike a mal aj takú nevďačnú úlohu bezpečnostného technika.

Zavolať mi Ivan Mistrík, skvelý to technik – konštruktér a veľmi dobrý kamarát. Krátko mi vysvetlil a navrhol, že by sa niečo malo urobiť. Ivko bol fantastický človek. Rozvážny, trochu zádumčivý, vždy mysliaci dopredu, vo fabrike celkom určite nedocenený pedant. Rýchlo sme sa dohodli, že začneme zbierať podpisy, aby to malo hlavu aj päť. Hlavný stan na dva dni bol v budove „starej technickej“.



Ivan Mistrík

Gro práce pri tejto službe odviezol práve Ivko Mistrík. Často a s láskou naňho spomínam. Zlatý človek. Bol v pravý čas na pravom mieste. Za dva dni sa prišlo podpísať a tak podporiť obrodný proces 760 ľudí! Bolo medzi nimi aj nemálo straníkov. Čo však bolo pre nás veľmi dôležité, že podporiť prišli aj úradníci a medzi nimi aj inžinier Ľubomír Ľupták, kedysi skvelý slovenský reprezentant v skoku na lyžiach. Nebolo ho treba dlho prehovárať, aby sa stal šéfom celej akcie. Dohodli sme sa, že teraz, keď vidíme, že masy stoja za podporou jednak študentov a jednak za požiadavkami smerom k vláde, je potrebné nájsť inú formu spolupráce. Lebo je síce pravda, že sme mali názory, myšlienky, ideály, ale nemali sme to hlavné – legitimitu. Boli sme samozvanci, alebo jednoducho povedané, išiel do toho ten, kto sa nebál! Lebo v tých dňoch ešte nikto nevedel, ako to skončí. Aj preto sme sa ľúčili s pozdravom: „Dovidenia v Jáchymove“.



Ing. Ľubomír Ľupták

Keďže udalosti mali príliš rýchly spád, bola v Závodnom klube ROH uskutočnená voľná beseda viac-menej vo forme otázok a odpovedí. Prvé a posledné zhromaždenie VPN v Harmaneckých papierňach sa uskutočnilo dňa 7. 12. 1989 vo štvrtok o 14.15 hod. v závodnej jedálni. Tu bol zvolený aj výbor VPN:

predseda - Ing. Ľubomír Ľupták

tajomník - Michal Kiššimon

členovia - Ľubomír Hajduk

a JUDr. Ľubomír Messinger,

poslední dvaja čerství členovia KSČ.

Treba poznamenať, že celé zasadnutie malo dosť cha-



V Závodnom klube ROH sa konala voľná beseda k udalostiam

otický ráz. Nezačínalo sa štátnou hymnou, ale hymnickou piesňou Kto za pravdu horí, čo malo byť na konci. V jej priebehu došla päťčlenná skupinka študentov z banskobystrickej fakulty. Keď som videl tých chlapcov, bolo mi v momente jasné, že by ich strana zhltna na olovrant a že ich treba podporiť. A v diskusii sa zjavne presadzovali čisto súkromné záležitosti, v ktorých vynikal hlavne hasič menom Andreotti, ktorému sa údajne najviac ubližovalo, že bol nedocenený.

Úlohou popri celoštátne vedenom smere o zrušení monopolu strany zakotveného v ústavnom článku č. 4, o okamžitom zrušení výučby marx-leninizmu na školách, doviest spoločnosť k slobodným voľbám, ešte bolo zabrániť škartáciám vo fabrike, ukončenie straníckej mašinérie v podniku a zabráneniu nepokojom, lebo mnohí zamestnanci žiadali drastickejšie opatrenia proti súdruhom. Mali aj svoje heslo: Komunistov je veľa a stromov málo!

Hneď na druhý deň sa na tabuli pre služobné oznamy vo fabrike objavil tento pamflet:

KIŠŠIMONOVE naivné divadlo.

Oznamujeme všetkým, ktorí včera nemali možnosť, že pri našom podniku Harmaneckých papierní včera o 14.15 hod. v závodnej jedálni vzniklo „Kiššimonovo naivné divadlo“. Ako hlavný režisér sa sám osobne nazval „moderátorom“ občianskej iniciatívy Verejnosť proti násilliu.

Je však hlboko zarážajúce, koho si zvolil pod svoje šapitó. Asi v tom obrovskom zhone za touto funkciou pozabudol na skutočnosti, ktoré nám už 41 rokov narobili komunisti, že oni sú hlavnou príčinou toho, čo sa dnes u nás odohráva, príčinou dosiaľ nezistenej príčiny krviprelievania našich študentov. On si kľudne navrhne ľudí, ktorí sú členmi skorumpovanej, nenávidenej komunistickej strany a chce s nimi zastávať požiadavky a záujmy pracujúceho ľudu.

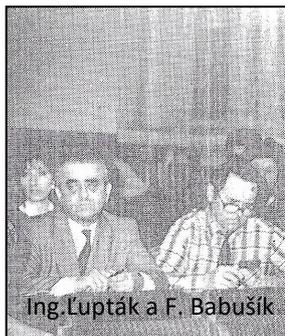
Občania! Otvorte si konečne oči. Nedopusťme, aby tí, ktorí nás roky vykorisťovali, ponížovali a bohatli na vrub našich mozoľov, sa znova vtreli medzi nás a zahatali nám tak sľubne sa rozvíjajúcu cestu pre náš krajší zajtrajšok. Priatelia, ak dnes nedokážeme odstaviť komunistov na vedľajšiu koľaj, dovedú nás oni prinajmenšom na pokraj občianskej vojny.

Autor pamfletu, ktorý sa zabudol podpísať, mi bol dobre známy. Nebol zamestnancom podniku. Prezradil sa jedi-

Nech mi je dovolené...

ným slovom, ktoré nik iný v tejto republike nepoužíval: „šapitó“. Za tri desaťročia som ho stretol len jediný raz. O celej historke nepadlo ani slovo.

Udalosti dostali veľmi rýchly spád. Do papierne často chodili novinári, ale hlavne zo spravodajstva STV. Niekoľkokrát som mal s nimi narýchlo rozhovor priamo vo výrobných halách. Harmanec bol totiž veľmi zaujímavou celospoločenskou destináciou, prúdili sem autá s narýchlo likvidovanými archívmi strany, milícií aj podnikov. A bol aj nedostatok papiera na trhu, a každý ho chcel. A fabrika mala ešte niečo, čo nemal každý podnik. Svoju tlačiareň! A tu sa tlačili zaujímavé veci



Ing. Lupták a F. Babušík

a skvelú prácu tu odvádzal Ferko Babušík s kolektívom a mali by o čom rozprávať. A boli tu veľmi dobré vzťahy s bratislavskými i pražskými hercami. A kríza strany sa prejavovala aj tu, keď neprešli poslední dvaja kandidáti strany: Ing. Jirko Mědílek sa nevyrovnal s náboženskou otázkou a Ivan Kapusta - mimochodom syn bývalého riaditeľa papierne - prehlásil, že ho

strana ničím nepresvedčila.

Už roky predtým vychádzali bledomodré české noviny „Zvláštní Zpravodajství Ze Zahraničí“.

Vo fabrike ho mohli čítať na podpis len námestníci a bez podpisu - ja. Bolo to prísne tajné! Keď sa stal riaditeľom Ing. Václav Bendík, sám mi ich nosil. O politike, ani tej svetovej, tam takmer nič nebolo, ale najmodernejší rozvoj techniky a technológií áno.

Na celoštátny zjazd VPN do Bratislavy bol vyslaný ako delegát Vlasto Štiefel. Boli sme radi, že v okresných záležitostiach sa silne angažovala Estera Gondášová. Ja sám som niekoľkokrát vystúpil na mítingu na námestí v Banskej Bystrici. Nejaká dôležitá dáma ešte aj tu chcela cenzurovať príhovor!

S Václavom Havlom som mal stretnutie dvakrát. A dve politické strany mi ponúkli miesto na svojej kandidátke, čo som odmietol. V kotolni sa pálili stranické preukazy. Bolo toho veľa a miesta je málo!

Po voľbe prezidenta prišli prvé slobodné voľby. S Mirom Majtáňom sme v Harmanci vylepovali plagáty, za nami chodil súdruh, ktorý ich strhával. Voľbami skončila činnosť VPN. Konečne prišla sloboda!

A čo na záver? Vážte si slobodu! Sloboda, to nie je dar! Amen, amen, hovorím vám, kto si neváža slobodu, ten si ju ani nezaslúži!

Michal Kiššimon

V stolnotenisovom turnaji domáci Harmanec ovládol všetky kategórie

V sobotu 14. decembra sa v priestoroch telocvične v Harmanci uskutočnil každoročný predvianočný stolnotenisový turnaj. Prvýkrát v histórii turnaja sa odohrali aj štvorhry. Štvorhry popri detskej kategórii zaznamenali obrovský záujem a stali sa hlavnou súčasťou turnaja. Kvalita turnaja naďalej každým rokom stúpa a pribúdajú aj hráči zo širšieho okolia. Medzi stálice turnaja patrí veľmi kvalitný hráč Juraj Hybský z Badína a domáci Ján Roháč. Tí v tomto ročníku vynechali kategóriu dvojhier a sústredili sa na štvorhry.

Na turnaji sa súťažilo v troch kategóriách dvojhra muží, dvojhra deti a štvorhra. V detskej kategórii na 1. mieste skončil Kími Kazsa, na 2. mieste Martin Mališka a na 3. miesto Dávid Balog. Pútavé boli zápasy aj v mužskej kategórii, kde na 1. mieste skončil Peter Ťažký, na 2. mieste Miroslav Mališka a na 3. mieste Ivan Dlhóš. Ivan Dlhóš v zápase o tretie miesto zvíťazil v napínavom zápase nad Adamom Dankom. Najväčšiu pozornosť však pútala kategória štvorhier. Prihlásilo sa 6 mužstiev: Peter Chladný – Alena Chladná, Kvetoslav Slašťan – Helena Slašťanová, Ján Roháč – Margita Galvasová, Juraj Hybský – Kristína Beňová, Samuel Chladný – Adam Danko, Vladimír Sklenka – Vladimír Klemanič. Hralo sa systémom každý s každým. Táto prestížna kategória sa tešila najväčšej diváckej pozornosti. Prvé miesto obsadila dvojica Ján Roháč – Margita Gavlasová, ktorá zvíťazila vo všetkých zápasoch. Na druhom mieste skončila po vynikajúcom výkone dvojica Kvetoslav Slašťan – Helena Slašťanová, ktorá na celom turnaji prehrala len jeden zápas. O treťom mieste nakoniec musel rozhodnúť dodatočný zápas medzi Petrom Chladným – Alenou Chladnou a Jurajom Hybským – Kristínou Beňovou pretože obidva tímy

mali po dve víťazstvá. V zápase pravdy nakoniec tretie miesto obsadili Peter Chladný – Alena Chladná. Na štvrtom mieste skončili Juraj Hybský – Kristína Beňová. Piate miesto obsadili s jedným víťazstvom a lepším skóre setov Samuel Chladný – Adam Danko a na šiestom mieste skončila dvojica Vladimír Sklenka – Vladimír Klemanič s jedným víťazstvom. Pozornosť si zasluhuje aj vynikajúci výkon všetkých dám v týchto tímoch Margit Gavlasovej, Heleny Slašťanovej, Aleny Chladnej a Kristíny Beňovej – ktoré v ničom nezaostali za mužmi.

Na záver je potrebné poďakovať organizátorovi turnaja obci Harmanec a jej dvom poslancom Peťovi Chladnému a Jánovi Roháčovi – ktorí organizačne zabezpečili turnaj na vysokej úrovni. Poďakovanie patrí aj Banskobystrickému samosprávnemu kraju, ktorý finančne podporil konanie turnaja.

Vladimír Sklenka



Túra na Baranec

19. októbra o 6:30 sa partia nadšencov turistiky z Harmanca zišla na zastávke pri mlyne, odkiaľ nás náš starý známy vodič Edo bezpečne doviezol svojím autobusom až do ústia Žiarskej doliny. Pôvodne sme sa mali rozdeliť na dve skupiny na ľahšiu a ťažšiu túru, no nakoniec sme sa všetci svorne vybrali tou náročnejšou cestou na vrch Baranec. Západné Tatry boli pre niektorých z nás príjemnou novinkou, nakoľko viac chodíme do Vysokých, prípadne Nízkych Tatier.

Prudké stúpanie z nás rýchlo pozhadzovalo vrstvy oblečenia a slnko sa predralo pomedzi stromy. Zistili sme, že nik nemá opaľovací krém a začali sme mať obavy, že nás hádam slnko aj spáli.

S krátkymi prestávkami sme postupovali až po kosodrevinu, odkiaľ sme ešte zahliadli Liptovskú Maru. So stúpajúcou nadmorskou výškou sa, bohužiaľ, začalo strácať slnko a viditeľnosť prudko znížila hustá hmla. Rýchlo sme povytáhovali bundy a postupovali k nášmu vysnívanému vrcholu. Cestou sme stretávali pomerne veľa turistov, domácich, ale aj z Poľska a Česka.

Na vrchole nás už čakalo poriadne vetrisko a žiadny výhľad. Boli sme však šťastní, že sme už hore. Zjedli sme, čo sme mali, urobili spoločné foto, pohľadali kešky (ukryté škatuľky, ktoré sa hľadajú pomocou súradníc, je to celosvetová hra, pozn. redakcie) a zamierili smerom dole. Cesta však prekvapivo nevedla dole, ale striedavo hore a dole, dokonca sa nám zdalo, že Baranec nebol vrchol, ale len úvod pred asi ďalšími tromi vrcholmi.

Počasiu si to na chvíľu rozmyslelo a pred nami sa zrazu otvorila obloha a uvideli sme pleso. Bolo to už pri zostupe na Žiarsku chatu. Pri krátkej prestávke nám okoloidúca partia ukázala v diaľke medvediu mamu s dvomi mláďatami.

V Žiarskej chate sme si dopriali občerstvenie a rýchlo sme sa museli presunúť k nášmu ubytovaniu, aby sme to stihli do tmy. Po ubytovaní v Chate pod Barancom sme sa rozdelili na dve partie. Jedna zvolila teplo pri barovom pulte a druhí stihli aj opekačku.

Ráno sme zamierili rovno do Medvedej štôlne, kde nám sprievodca zaujímavým spôsobom opísal históriu tejto štôlne v Žiarskej doline.

Cestou domov sme ešte zvládli aj Kvačiansku dolinu s krásnym historickým, no plne funkčným mlynom na Oblazoch. Komu sa tam nechcelo, čakal v bufete na parkovisku. Obsluha v bufete bola pomalá, cesta domov dosť ospalá, no my sme boli šťastní, že máme za sebou ďalšiu krásnu turistiku.

Ďakujeme, že sme sa mohli zúčastniť a tešíme sa na budúce!

Mališkovci



foto: Ing. Miroslav Mališka, Zuzana Ťažká

Všimol si to aj Mikuláš

December je najmä pre deti časom očakávania. Školáci a staršie deti očakávajú predovšetkým dlhé zimné prázdniny, čo pre nich znamená oddych od školských povinností. Ale pre všetky deti je tento predvianočný čas aj obdobím očakávania odmien, darčiekov a prekvapení. No a iste všetky deti, či už veria alebo neveria na Mikuláša, sa, samozrejme, tešia aj na jeho príchod.

Naše harmanecké deti sa už tradične tešia aj na mikuláške balíčky od toho Mikuláša, ktorého „pozývajú“ do obce tí, ktorým záleží na našich deťoch a chcú im robiť radosť. Zástupcovia obce. Aj tento rok zorganizovali sviatočný predvianočný a mikulášsky večer pre deti. Všetky deti z obce, a je ich neúrekom, dostali najskôr pozvánku.



Prišli skoro všetky deti, tí najmenší v sprievode rodičov. Každý, kto už dlho nebol na školskom dvore, tak ako ja, si určite všimol krajšie a príjemnejšie prostredie. Budova MŠ a ZŠ je vynovená. A všimol si to určite aj Mikuláš, ktorý k nám chodí každý rok. A všimli si to aj všetci dospelí, ktorí prišli ochutnať vianočný punč, ktorý sa stal už dlhoročnou súčasťou tohto sviatočného večera.

Pani starostka privítala všetkých vrátane Mikuláša, ktorý si v tento večer priviedol nielen dobrého anjela, ale aj malého čerta a veľkú veveričku. Keď všetky svetlá zhasli a začal ohňostroj, zopár tých najmenších sa aj rozplakalo, ale Mikuláš so svojim sprievodom ich upokojil.



Vianočný stromček, ktorý je z roka na rok krajší a väčší, sa rozžiariť. Deti sa upokojili a bez ostychu a strachu prijímali bohaté balíčky od Mikuláša a jeho pomocníkov. A po roku sa aj v našej obci opäť začali Vianoce.

Ďakujeme pani starostke a všetkým jej pomocníkom - poslancom OZ, zamestnancom obce a Mikulášovi za to, že splnili jedno z tých decembrových, predvianočných očakávaní našich detí.

Iveta Roháčová, šéfredaktorka